

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010067
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917010067.3

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 11. apríla 2018, prejednal odvolanie obžalovaného W. P., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 23.11.2017 sp.zn. 2T/20/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. P. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. P. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za to bol odsúdený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 08.12.2016 sp.zn. 3T/118/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica z 22.03.2017 sp.zn. 4To/31/2017, kde bol odsúdený pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a pre výkon trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň boli zrušené všetky rozhodnutia, ktoré na výrok obsahovo nadväzujú a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný odvolanie v zákonnej lehote, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolaním sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, resp. zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa s usmernením na takéto záverečné rozhodnutie.

V dôvodoch odvolania poukazuje na dôkaznú situáciu a z nej vyplývajúce pochybnosti o vine obžalovaného, keď pravdivosť výpovedí poškodenej nebola potvrdená žiadnymi inými dôkazmi, teda, že by na ňu slovne, fyzicky alebo iným spôsobom v minulosti útočil, resp. takto sa správal voči nej počas dlhšiu dobu a spôsobil tak problémy. Psychické problémy mala ona sama z toho dôvodu, že jej brat spáchal samovraždu, mala sama samovražebné myšlienky a zvykla si sama aj ubližovať. Tiež mala známosti s inými mužmi, chcela od neho odísť a zrejme tomu bolo tak aj v tomto prípade, ale v skutočnosti mohla ísť za iným chlapom, čomu nasvedčujú rôzne skutočnosti, že teda nakoniec ani nezablúdila po odchode z domu do lesa, ale cielene bola niekde inde ako zatúlaná v Maďarsku, v dôsledku on volal políciu a dal ju hľadať. Sama poškodenej na hlavnom pojednávaní 06.04.2017 na okresnom súde uviedla, že všetko by chcela stiahnuť späť, čo predtým povedala, tiež povedala, že ho má rada, že majú spolu

5 maloletých detí, zvukový záznam z tohto tvrdenia však nie je v spise, zrejme táto skutočnosť nebola zaznamenaná. Poukazuje tiež na listy, ktoré mu písala do väzby, z ktorých vyplýva, že ho má naďalej rada, ospravedlňuje sa mu, že mu spôsobila trestné stíhanie a priznáva svoju vinu.

V ďalšom poukazuje na skutočnosť, že z minulosti sa nenachádzajú v zdravotnej dokumentácii poškodenej žiadne vyšetrenia, ktoré by smerovali k tomu, že bola zranená, resp. mala byť týraná, tiež neboli zaznamenané také zranenie z 21.09. do 22.09.2016, ktoré by bolo možné ustáliť objektívne, že jej mal on spôsobiť zranenia tak, ako to po oznámení trestnej činnosti a v prvých výpovediach poškodená uvádzala. Podľa lekárskej správy M.. Q. C. z 23.10.2016 táto nekorešponduje s lekárskou správou M.. O. B., kde sa v správe vôbec nezmieňoval o podvrtnutí krčnej chrbtice a čo sa týka RTG pravého kolena uvádza, že je bez traumatických zmien, rovnako je to aj so zranením hrudníka, tiež znalec nepotvrdil žiadne pichanie do hlavy kuchynským nožom vo svojom odbornom vyjadrení, neboli vo vlasatej časti hlavy zistené bodné zranenia alebo stopy po zraneniach. V ďalšom poukazuje na skutočnosť, že po prvotnom ošetrení po predvedení políciou obžalovaná sa ďalej neliečila, nevyzdvihla si ani lieky od bolesti a nebola na ďalších ošetreniach a vyšetreniach.

Pokiaľ ide o znalkyňu M.. N. A., z odboru psychológie, táto konštatuje určité príznaky spadajúce pod diagnostickú kategóriu posttraumatickej stresovej poruchy, keď má tendenciu poškodená utekať pred konfliktmi, pokiaľ spochybňuje sklony poškodenej ku konfabulácii, poukazuje na obsahy listov, ktoré mu písala poškodená a tieto sú v rozpore s jej prvotnými výpoveďami v prípravnom konaní, ako aj potom na hlavnom pojednávaní. Rovnako nesúhlasí s vyjadrením M.. P. L., k jeho psychickému zdravotnému stavu, pretože táto ho vyšetřila, pri vyšetrení jej ani nerozumel, čo sa ho pýtala, a preto závery o nezistení psychických porúch a akýchkoľvek problémov v čase spáchania trestnej činnosti u neho sú neobjektívne. Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku a konanie rozsudku predchádzajúceho, pritom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov.

Z dôvodovej časti prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery a akými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní aj o druhu a výmere trestu.

Súhrn priamych a nepriamych dôkazov rozvedených v dôvodovej časti napadnutého rozsudku bol podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotený v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia a takýto postup vedie aj odvolací súd z pohľadu dôkaznej situácii k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného bola preukázaná v rozsahu výrokovvej časti napadnutého rozsudku, pritom priliehavo bolo skutkovým záverom ustálené aj kvalifikovanie tohto trestného činu ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák.

Odvolací súd musí konštatovať, že so skutočnosťami, ktoré uvádza v dôvodoch odvolania obžalovaný, sa súd prvého stupňa dostatočne zrozumiteľne, obsiahlo, vysporiadal v dôvodoch písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, a preto nie je dôvod pre opakovanie týchto úvah aj v rámci tohto rozhodovania v dôvodoch tohto rozhodnutia.

Reagujúc na odvolanie obžalovaného odvolací súd musí len konštatovať, že nie je tu dôkazná situácia, akú popisuje obžalovaný, že z trestnej činnosti je usvedčovaný len výpoveďou Z. P., tieto závery sú podporené aj ďalšími dôkazmi, ako aj znaleckým dokazovaním znalcov z odboru zdravotníctva, vrátane posudku z odboru psychológie - M.. T. A., z ktorej možno objektívne vyvodiť záver o vierohodnosti pôvodných výpovedí obvinenej, vrátane vyšetrenia znalkyňou, u ktorej neboli zistené sklony ku klamstvu a pokiaľ poukazuje obžalovaný a zmeny výpovedí, resp. písomných podaní v zmysle listov písaných obžalovanému do väznice, resp. určitého spochybnenia svojich výpovedí na hlavnom pojednávaní poškodenou, tu treba uviesť, že je tu zjavná snaha tak, ako v minulosti, pod nátlakom zrejme príbuzných obžalovaného zmeniť výpoveď v prospech obžalovaného, aby zrejme v čase neprítomnosti obžalovaného nebola napádaná práve príbuznými obžalovaného, stalo sa tak v minulosti, keď sama poškodená popisovala, že predchádzajúce oznámenie o týraní obžalovaného na polícii musela vziať späť v dôsledku nátlaku svokra, resp. otca obžalovaného a iných rodinných príslušníkov, pritom v prípravnom konaní trvala na tom, že v tomto prípade už výpoveď nezmení a takéto predchádzajúce trestné oznámenie nezoberie späť.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd nezistil pochybenie v napadnutom rozsudku, keď obžalovanému bol uložený súhrnný trest za použitia § 42 ods. 1,2 Tr. zák. po zrušení výroku o treste rozsudku

3T/118/2016 Okresného súdu Rimavská Sobota, kde bol uznaný za vinného a právoplatne odsúdený pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s trestom vo výmere štyroch rokov odňatia slobody, keď teraz posudzovanej trestnej činnosti sa dopustil pred vynesením uvedeného rozsudku, ako aj čiastočne po jeho vyhlásení a právoplatnosti a spolu v úhrne tieto skutky sú tak závažné, že neprichádza ukladanie trestu na slobode, pritom treba poukázať aj na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa ukladal obžalovanému trestu aj za použitia zmierňovacieho ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., pritom nemožno prehliadnuť, že v oboch prípadoch ide o závažnú trestnú činnosť, ide o zločiny.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, bolo v súlade so stavom vecí a zákonom pre výkon trestu odňatia slobody zaradiť ho do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň bolo správne rozhodnuté uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia formou ambulantnou, pretože znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctva bolo preukázané, že obžalovaný je závislý na užívaní kanaboidov, resp. omamných látok a z dôkaznej situácie možno ustáliť, že požívanie týchto látok, resp. v opačnom prípade nútená abstinencia, vedie u obžalovaného k zvýšenej agresivite a aj k páchaniu trestnej činnosti v zmysle výrokovej časti v tejto veci. Ochranné opatrenie by malo byť jednou zo spolupôsobiacich záruk, že obvinený po vykonaní trestu a absolvovaní liečenia povedie riadny život a dopustí sa ďalšej trestnej činnosti, nedopustí sa ďalšej trestnej činnosti.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo žiadne pochybenie, považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a z týchto dôvodov potom odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.